

Liwayway

*Isang Manghahayag ng Presensya
ni Cristo*

Ang Magasin ng Bukas

Enero 2026

Talaan ng mga Nilalaman

PANGUNAHING ARTIKULO	1
PAGSASARIWA NG ATING MGA PANATA.....	1
PAG-AARAL NG BIBLIYA	21
PAGPUPUKAW SA KATUWIRAN	21
ANG PARABULA NG ANAK NA LIGAW.....	25
ANG PARISEO AT ANG MANINGIL NG BUWIS	29
SI JESUS AT SI PEDRO	33
KRISTIYANONG BUHAY AT DOKTRINA	37
ANG MARANGAL NA MGA BEREANO.....	37

Sumabay sa iyong Bibliya!

Pagsasariwa ng Ating mga Panata

"Kapag ikaw ay nangako ng panata sa Panginoon mong Diyos, huwag mong ipagpaliban ang pagtupad nito, sapagkat magiging kasalanan iyon sa iyo, at tiyak na hihingin ito sa iyo ng Panginoon mong Diyos."
Deuteronomio 23:21

Sa loob ng maraming henerasyon, ang pagsisimula ng isang bagong taon ay madalas na iniuugnay sa determinasyong magtakda ng mga bagong layunin. Kaya't tamang panahon ito upang pag-isipan ang paggawa ng mga pangako na magpapabuti sa ating buhay. Habang papasok tayo sa Bagong Taon 2026, marami sa mga tao ng Panginoon ang gagamitin din ang pagkakataong ito para sa taimtim na pagninilay hinggil sa kanilang banal na paglalakad sa pagkabago ng buhay. Muling iaalay nila ang kanilang sarili, muling tututok, at magsusumikap para sa mas mataas na antas ng paglago bilang mga tagasunod na sumusunod sa yapak ni Jesus, at upang maging mas tapat sa pagtupad sa kanilang mga pangako ng dedikasyon, sakripisyo, at paglilingkod sa Panginoon, hanggang sa kamatayan.

Ang pagbukas ng bagong pahina sa ating mga kalendaryo ay isang napakagandang panahon upang magnilay sa saganang kabutihan, mga awa, at mga biyayang natanggap mula sa mapagmahal na mga kamay ng ating Makalangit na Ama sa taong magwawakas na. Ginagawa natin ito nang may malaking kagalakan at pasasalamat. Ito rin ay panahon upang tumingin pasulong nang may mas matinding , pag-asa, at pananabik habang nakikita natin ang lumalaking ebidensya na ang matagal nang ipinangakong kaharian ni Cristo ay mas malapit kaysa noong una nating naniwala. (Roma 13:11). Inaasahan naming gamitin ang aming oras, talento, at mga pagkakataon sa mga bagong paraan upang paglingkuran ang aming mapagmahal na Langit na Ama at ang kaniyang bayan. Ipagpapatuloy din naming ihanda ang aming sarili upang makibahagi sa kaniya sa kaniyang pinakahuling mga plano at kamangha-manghang layunin na maghatid ng mga pagpapala ng buhay at kapayapaan sa dukha, sa mga maysakit dahil sa kasalanan, at sa mga namamatay na sangkatauhan, at upang magbigay ng pagkakasundo para sa lahat ng mga masunurin sa ilalim ng pamamahala ng darating na kaharian ng kapayapaan ni Cristo.

Pagpapahayag ng Panata

Ang "sumumpa" ay nangangahulugang gumawa ng taimtim na pangako o panata na gagawin ang isang tiyak na bagay. Kapag ang isang taos-pusong tagasunod ng ating Panginoong Jesus ay sumusumpa, isinasalamin nito ang kalagayan ng puso ng kapatid na lalaki o babae at kumakatawan sa isang buhay ng ganap na dedikasyon at paglilingkod sa Langit na Ama. Kasama rito ang sakripisyo ng lahat ng ating pag-aari at lahat ng ating inaasahang maging. (Awit 50:5; 1 Pedro 2:5). Ang paggawa ng panata sa Diyos ay dapat gawin nang buong puso at may buong intensyon na tuparin ang pangakong iyon at maging tapat dito. Ang anak ni David na si Solomon ay nagsalita tungkol sa kaseryosohan ng paggawa ng mga panata at matapat na pagtupad rito nang isinulat niya, "Kapag nangako ka sa Diyos, huwag mong ipagpaliban ang pagtupad, sapagkat ang Diyos ay hindi nagagalak sa mga hangal. Panatilihin mo ang lahat ng pangakong ginawa mo sa kaniya. Mas mabuti pang huwag kang magsalita kaysa mangako at hindi tuparin." Ecclesiastes 5:4,5

Isang Buhay na Handog

Lahat ng magkakatulad na pag-iisip na mga anak ng Diyos ay pinapalakas ng matalinong payo ni Apostol

Pablo, na sumulat, "Kaya't hinihikayat ko kayo, mga kapatid, dahil sa awa ng Diyos, na ialay ang inyong katawan bilang isang buhay na hain, banal at kaaya-aya sa Diyos—ito ang inyong tunay at wastong pagsamba. Huwag kayong makibagay sa kinasu-ulan ng sanlibutan, kundi kayo'y magbagong-loob sa pamamagitan ng pag-u-bagong-isip. At sa gayon, malalaman ninyo ang kalooban ng Diyos—ang mabuti, kaaya-aya, at ganap na kalooban." Roma 12:1,2

Ang nakapagpapasiglang panawagan ni Pablo na ialay ang ating buhay bilang sakripisyo sa Ama sa Langit ay nakatuon lamang sa mga lubos nang nagbigay ng kanilang puso at buhay sa Panginoon at naging matuwid sa pamamagitan ng dugo ng sakripisyo ni Jesus. (Roma 5:8,9; 1 Pedro 1:18,19). Ang mga ito ay tinawag at pinili ng Diyos sa kasalukuyang katanggap-tanggap na panahon ng sakripisyo. Tulad ng paghahain ng mga sinaunang mataas na pari ng Israel sa kanilang sarili sa Diyos, gayon din ang ginawa ni Jesus. "Hindi tulad ng ibang mga mataas na pari, hindi niya kailangang maghandog ng sakripisyo araw-araw. Ginagawa nila ito para sa kanilang sariling mga kasalanan muna at pagkatapos ay para sa mga kasalanan ng bayan. Ngunit ginawa ito ni Jesus nang isang beses para sa lahat nang ihain niya ang kanyang sarili bilang sakripisyo para sa mga kasalanan ng bayan. Ang

batas ay nagtalaga ng mga punong pari na may kahinaan ng tao. Ngunit pagkatapos maibigay ang batas, ang Diyos ay nagtalaga ng kaniyang Anak sa pamamagitan ng isang sumpa, at ang kaniyang Anak ay naging perpektong Punong Pari magpakailanman." Hebreo 7:27,28

Pinahalagahan ng apostol ang kanyang pribilehiyo na mamuhay nang isang buhay na handog sa Diyos. Pinaalalahanan niya ang minamahal niyang si Timoteo sa kanyang liham sa kanya, na nagsasabing, "Narito ang isang mapagkakatiwalaang salita: 'Kung tayo'y namatay kasama niya, tayo'y mabubuhay din kasama niya. Kung tayo'y nagtiis ng paghihirap, tayo'y maghahari kasama niya. Kung tayo'y tatanggi sa kanya, siya'y tatanggi sa atin. Kung tayo'y hindi tapat, siya'y nananatiling tapat, sapagkat hindi niya maaaring itanggi kung sino siya.'" 2 Timoteo 2:11-13

Pinakamataas na Prayoridad

Pinag-usapan ni Apostol Pedro ang ating paghakbang sa yapak ni Jesus at binigyang-diin ang kahalagahan na gawing pinakamataas na prayoridad ito sa ating buhay. "Sa pamamagitan nito ay ipinagkaloob niya sa atin ang kanyang mga mahalaga at napakadakilang pangako, upang sa pamamagitan nila ay maging mga kalahok kayo ng

banal na kalikasan, matapos makatakas sa kasiraan na nasa sanlibutan dahil sa makasariling pagnanasa. Dahil dito, magsumikap kayong dagdagan ang inyong pananampalataya ng kabutihan, at ang kabutihan ng kaalaman, at ang kaalaman ng pagpipigil sa sarili, at ang pagpipigil sa sarili ng katatagan, at ang katatagan ng kabanalan, at ang kabanalan ng kapatiran, at ang kapatiran ng pag-ibig." 2 Pedro 1:4-7

Nagpapatuloy, idinagdag ng apostol, "Kaya, mga kapatid, magpakasigasig kayong higit pa upang patibayin ang inyong panawagan at halalan, sapagkat kung gagawin ninyo ito, hindi kayo kailanman matitisod; at sa gayon ay masagana ang inyong pagpasok sa walang hanggang kaharian ng ating Panginoon at Tagapagligtas na si Jesucristo." 2 Pedro 1:10,11

Ang Pagkakamit kay Cristo

Nagsulat si Pablo ng isang napaka-personal na salaysay ng kanyang mga karanasan sa kanyang liham sa simbahan sa Filipos na mga makahulugang aral para sa atin. Sinabi niya, "Ang anumang pakinabang na mayroon ako, itinuring kong pagkalugi alang-alang kay Cristo. Tunay nga, itinuturing kong pagkalugi ang lahat dahil sa di-pangkaraniwang halaga ng pagkilala kay Cristo

Jesus na aking Panginoon. Dahil sa kanya, tiniis ko ang pagkalugi ng lahat ng bagay at itinuturing ko ang mga ito na basura, upang ako'y makamit ko si Cristo at matagpuan sa kanya, na hindi may katuwirang sarili ko na nagmumula sa kautusan, ngunit ang mga bagay na ito ay itinuturing kong pagkalugi dahil sa napakahalagang halaga ng makilala si Cristo Jesus na aking Panginoon. Sapagkat dahil sa kaniya, tiniis ko ang pagkalugi ng lahat ng bagay at itinuturing ko ang mga ito na basura, upang siya ang aking makamtan at matagpuan sa kaniya, na hindi may sariling katuwiran na nagmumula sa batas, Sinasabi sa atin ng apostol na siya ay handang isuko ang lahat ng personal na pag-asa, ambisyon, at karangalan upang makamit ang pabor ni Cristo. Dapat ganoon din ang isang Kristiyano. Ang lahat ng iba pang interes at makamundong pakinabang ay walang pangmatagalang halaga. Ito ay walang kabuluhan.

Sinasabi sa atin ng apostol na handa siyang isuko ang lahat ng personal na pag-asa, ambisyon, at karangalan upang matanggap ang pabor ng Cristo. Dapat ganoon din ang isang Kristiyano. Ang lahat ng ibang interes at mga pakinabang sa lupa ay walang pangmatagalang halaga. Nagiging walang kabuluhan ang mga ito kung ikukumpara sa makalangit na pag-asa, at upang makamtan ang banal na pabor at pagpapala bilang "mga

tagapagmana ng Diyos, at mga kapwa tagapagmana kay Cristo." Roma 8:16,17

Si Jesus ay Nagturo sa pamamagitan ng mga Pabula

Isang mahalagang aral tungkol sa kung paano natin tinutupad ang ating mga panata sa Langit na Ama ang ibinigay sa atin ng Guro nang ibigay niya ang parabula ng mga talento. "Muli, ang Kaharian ng Langit ay mailalarawan sa kuwento ng isang taong naglakbay nang malayo. Tinawag niya ang kanyang mga lingkod at ipinagkatiwala sa kanila ang kanyang pera habang wala siya. Binigyan niya ng limang supot ng pilak ang isa, dalawang supot ng pilak ang isa pa, at isang supot ng pilak ang huli—na pinaghati-hati ayon sa kani-kanilang kakayahan. Pagkatapos ay umalis na siya." (Mateo 25:14,15). Mula nang Pentekostes, ang bawat isa sa mga inihandog na tagasunod ni Jesus ay may pananagutan sa Diyos alinsunod sa kani-kanilang kakayahan. Makikita ito sa kanilang katapatan sa paggamit ng kanilang mga pag-aari sa paglilingkod sa kaniya, kabilang ang kanilang oras, impluwensya, at pagkakataon. "Kung kusang-loob ang kaloob, ito'y katanggap-tanggap. At ibigay ayon sa o sa kung ano ang mayroon ka, hindi sa kung ano ang wala ka." 2 Corinto 8:12

Ang Limang Kahusayan at ang Dalawa

Bilang pagpapatuloy ng parabula, sinabi ni Jesus, "Ang alipin na tumanggap ng limang sako ng pilak ay nag-umpisang mamuhunan ng pera at nakakita pa ng lima. Ang alipin na may dalawang sako ng pilak ay nagtrabaho rin at nakakita pa ng dalawa. Ngunit ang alipin na tumanggap ng isang sako ng pilak ay humukay ng hukay sa lupa at itinago ang pera ng amo." Mateo 25:16-18

Ang mga may pananagutan na katiwala ay hahanap at makakakita ng mga paraan at lugar kung saan nila magagamit ang mga talentong taglay nila na lubos na iniaalay sa Langit na Ama. Ginagamit nila ang banal na karunungan at paghuhusga sa kanilang pinakamabuting paraan sa ilalim ng probidensiya at patnubay ng Salita ng Diyos. Tungkulin nating pag-aralan kung paano natin pinakamahusay na magagamit ang ating mga talento upang makatanggap ng pinakamalaking pakinabang at magdala ng kaluwalhatian at karangalan sa Panginoon. Ang alipin na may isang talento ay hindi nagpakita ng wastong paghuhusga kundi pabaya niyang inilib ang kanyang talento sa mga makamundong pagnanasa at hangarin, na nagpapahiwatig ng kakulangan ng pag-ibig at pagpapahalaga sa Diyos para sa mga biyayang natanggap niya mula sa Kanya.

Sinabi noon ni Jesus, "Pagkalipas ng mahabang panahon, bumalik ang kanilang panginoon mula sa kanyang paglalakbay at tinawag sila upang ipaliwanag kung paano nila ginamit ang kanyang pera. Lumapit ang alipin na may limang talento na ipinagkatiwala sa kanya at may dalang karagdang lima at sinabi, 'Panginoon, binigyan mo ako ng limang talento para ipuhunan, at nakakita ako ng karagdang lima.' Pinuri siya ng kanyang panginoon. Magaling! Mabuti at tapat na alipin! Naging tapat ka sa paghawak ng kaunting halagang ito, kaya ngayon ay bibigyan kita ng mas maraming pananagutan. Halika at makiisa sa tuwa ng iyong panginoon!" Lumapit naman ang alipin na tumanggap ng dalawang supot ng pilak at sinabi, "Panginoon, ibinigay ninyo sa akin ang dalawang supot ng pilak upang ipuhunan, at nakakita pa ako ng dalawa." Sinabi ng panginoon, "Magaling, mabuti at tapat na alipin. Naging tapat ka sa paghawak ng kaunting halagang ito, kaya ngayon ay bibigyan kita ng mas maraming pananagutan. Halika at makiisa sa tuwa ng iyong panginoon!" Mateo 25:19-23

Ang pahayag sa parabula na kalaunan ay tumanggap ang Panginoon ng ulat mula sa kaniyang mga lingkod ay nagpapahiwatig na ang bawat tagasunod ni Jesus ay hinuhusgahan batay sa kanilang katapatan sa paggamit ng mga talento, kakayahan, at mga pagkakataong ipinagkaloob sa

kanila sa kanilang paglalakad bilang mga Kristiyano. Sinabi ni Apostol Pedro, "Dumating na ang panahon na ang paghuhukom ay dapat magsimula sa bahay ng Diyos." (1 Pedro 4:17). Sa kaisipang ito, idinagdag ni Pablo, "Nagsusumikap kami na maging kaaya-aya sa kaniya, maging naroroon man o wala. Sapagkat kailangan tayong lahat na lumitaw sa harapan ng hukuman ni Cristo, upang ang bawat isa ay tumanggap ng mga bagay na ginawa niya sa kaniyang katawan, ayon sa ginawa niya, mabuti man o masama." 2 Corinto 5:9,10

Ang Walang-Kabuluhang Alipin

Bilang pagpapatuloy ng parabula, mababasa natin, "Dumating naman ang isa na tumanggap ng isang talento at nagsabi, 'Ginoo, alam kong ikaw ay isang mahigpit na tao, na nag-aani kung saan ka hindi nagtanim at nagtitipon kung saan ka hindi naghahasik ng binhi. Dahil sa takot, iniwan ko at inilibing ko ang iyong talento sa lupa. Narito, kunin mo ang sa iyo!' Sinagot siya ng kanyang panginoon, 'Ikaw, salbahis at tamad na alipin! Kaya alam mo na ako'y nag-aani kung saan hindi ako nagtanim at nagtitipon kung saan hindi ako naghahasik ng binhi? Dapat sana ay inilagak mo ang aking pera sa bangko. Pagbalik ko, matatanggap ko sana ang aking pera na may tubo.'" Mateo 25:24-27

Ang walang-silbing alipin na may isang talento ay nagsisilbing mahalagang punto ng sanggunian, gaya ng ipinapakita sa mga sumusunod na talata: "Nang magkagayo'y sinabi ng kaniyang panginoon, Kunin ninyo ang talento sa kaniya at ibigay ninyo sa lalaking mayroong sampung talento, sapagkat sa sinumang mayroon, ay dinaragdagan pa, at magkakaroon siya ng higit pa sa sapat. Ngunit sa taong hindi nagkamit ng anumang bunga, kakatanggalin pa nga ang nasa kaniya." Mateo 25:28,29

Sa pamamagitan ng parabulang ito, itinuro ni Jesus na ang mga nabibigo na gamitin ang mga pagkakataon at pribilehiyong nasa kanila upang maglingkod sa Diyos ay kakaltasan ng mga pribilehiyong ito. Ibigay ang mga ito sa iba na naging tapat sa kapaki-pakinabang na paggamit ng kanilang mga talento at pagkakataon.

Hamón ni Satanas

Ang ating Panginoong Hesus ang sukdulang halimbawa ng ganap na dedikasyon na dapat nating sundan. Ipinakita Niya ang dedikasyong iyon kaagad pagkatapos Niyang mabinyagan sa Ilog Jordan ni Juan na Tagapagbinyag. Noong panahong iyon pinayagan ng Langit na Ama si Satanas na tuksuhin Siya ayon sa laman, sa mundo, at sa Kalaban. Ayon

sa salaysay ng Ebanghelyo, "Pagkatapos ay dinala ng Espiritu si Jesus sa ilang upang matukso ng diyablo doon. Sa loob ng apatnapung araw at apatnapung gabi ay nag-ayuno siya at labis na nagutom." Mateo 4:1,2

Hinamon ni Jesus ang unang mungkahi ni Satanas na kung Siya nga ang Anak ng Diyos, maaari Niyang utusan na maging tinapay ang mga batong iyon upang mapawi ang Siyang gutom. Agad na tumugon si Jesus gamit ang isang kasulatan nang ipahayag Niya, "Nasusulat: 'Ang tao'y hindi mabubuhay sa tinapay lamang, kundi sa bawat salitang nagmumula sa bibig ng Diyos.'" Mateo 4:3,4; Deuteronomio 8:3

Sa kanyang ikalawang pagtatangka, inisa-isa ni Satanas ang isang kasulatan- Awit 91:11,12 - na tila nagsisiguro kay Hesus na kung siya nga ay Anak ng Diyos, maaari niyang itapon ang sarili mula sa tuktok ng Templo nang hindi natatakot na masaknan. Muli, ang Panginoon ay lumingon sa isang kasulatan para sa kanyang sagot—isa na wastong naglinaw sa kahulugan ng yaong mapanlinlang na inisa-isa ni Satanas. Sinabi ni Jesus: "Huwag mong tuksuhin ang Panginoon mong Diyos." Mateo 4:5-7; Deuteronomio 6:16

Ang ikatlong pagtatangka ni Satanas laban kay Jesus ay dalhin siya sa isip sa isang napakataas na bundok kung saan nila makita ang lahat ng kaharian

ng mundo. Inalok ng Diyablo na ibigay ang mga ito kay Jesus kung siya ay luluhod at sasamba sa kaniya. Gayunpaman, sumagot muli ang ating Panginoon, "Nakasulat: 'Sambahin mo ang Panginoon mong Diyos, at siya lamang ang iyong paglilingkuran.'" Mateo 4:8-10; Deuteronomio 6:13,14

Kalaunan, tinukoy ng Apostol Pablo si Satanas bilang diyos ng kasalukuyang masamang sanlibutan. "Si Satanas, na siyang diyos ng sanlibutang ito, ay bumulag sa isipan ng mga hindi nananampalataya. Hindi nila makita ang maluwalhating liwanag ng Mabuting Balita. Hindi nila nauunawaan ang mensaheng ito tungkol sa kaluwalhatian ni Cristo, na siyang eksaktong kawangis ni Dios." (2 Corinto 4:4). Nang si Jesus ay nasa harapan ni Pilato, inamin niya na magkakaroon siya ng kaharian, ngunit hindi ito "mula sa mundong ito." Sinabi niya kay Pilato, "Ang kaharian ko ay hindi isang kaharian sa lupa. . . ang kaharian ko ay hindi mula sa mundong ito. (Juan 18:36). Mula rito, nauunawaan natin na ang anumang pakikipagbahagi kay Satanas sa pamamahala ng kasalukuyang masamang sanlibutan ay magiging kasalanan para kay Jesus. Dahil dito, hindi nalinlang ang Panginoon sa alok ni Satanas.

Paghahanda para sa Pakikipaglaban

Sa kanyang liham sa iglesia sa Efeso, hinihikayat ni Pablo, "Sa wakas, magpakalakas kayo sa Panginoon at sa kaniyang makapangyarihang kapangyarihan. Magsuot kayo ng buong baluti ng Dios, upang kayo'y makapanindigan laban sa mga pakana ng diyablo. Sapagkat ang pakikipaglaban natin ay hindi laban sa laman at dugo, kundi laban sa mga pinuno, laban sa mga awtoridad, laban sa mga makapangyarihan ng kadiliman ng sanlibutan, at laban sa mga espiritwal na puwersa ng kasamaan sa makalangit na mga lugar." (Efeso 6:10-12). Hinikayat ng apostol ang mga kapatid na magkaroon ng mas malaking pananampalataya, kumpiyansa, at pagtitiwala sa lakas ng ating Panginoon. Lalo itong mahalaga sa panahon na ating kinalalagyan ngayon.

"Kaya't isuot ninyo ang buong baluti ng Diyos upang kayo'y makapaglaban sa araw ng kasamaan. At pagkatapos ng labanan, kayo'y mananatiling matatag. Tumatak, isuot ang balat ng katotohanan at ang baluti ng katuwiran ng Diyos. Para sa mga sapatos, isuot ninyo ang kapayapaan na nagmumula sa Mabuting Balita upang kayo'y maging ganap na handa. Bukod sa lahat ng ito, itaas ninyo ang kalasag ng pananampalataya upang mapigilan ang nag-aapoy na mga palaso ng diyablo. Isuot ninyo ang kaligtasan bilang inyong helmet, , at kunin ninyo ang

espada ng Espiritu, na siyang salita ng Diyos." Efeso 6:13-17

Kinakailangan nating isuot ang buong baluti ng Diyos upang maprotektahan tayo mula sa mga nag-aapoy na palaso na maaaring dumating sa atin, sapagkat ang ating pakikipaglaban ay laban sa prinsipal ng kadiliman at masasamang espiritu sa makalangit na mga lugar. Kung mapagtanto ni Satanas na tayo ay lubos na protektado at lumalaban sa kanya gamit ang biyaya at lakas na ipinagkaloob ng Langit na Ama, siya ay aatras sa kanyang mga pag-atake, bagaman palagi siyang magbabantay upang makita kung sa anumang paraan ay itinabi natin ang Kristiyanong baluti dahil sa kakulangan ng pagkabantay. Santiago 4:7; 1 Pedro 5:8,9

Pagdama sa Magulong Mundong Ito

Habang papasok tayo sa Bagong Taon 2026, ginagawa natin ito nang may kamalayan sa takot at kawalang-katiyakan na ngayon ay kumakapit sa mga bansa. Sa loob ng maraming bansang tinatawag na kanluranin, lumalala ang paghihiwalay ng pamahalaan at ng pananaw ng mga tao sa halos bawat usaping panloob at pandaigdig. Nagbunga ito ng lumalalang kaguluhang pampulitika at panlipunan at, sa ilang kaso, karahasan at pagpatay. Sa ibang panig, ang Artipisyal na Katalinuhan (AI) ay lumalago

nang eksponensyal sa buong mundo. Kasabay nito ang maraming takot sa paggamit nito sa mapanirang paraan, kapwa laban sa mga indibidwal at sa lipunan sa pangkalahatan. Ang unti-unting paghina ng pagkuha ng mga empleyado at ng merkado ng trabaho ay malaking alalahanin din para sa maraming tao at sa mga pamilyang . Lalo pang pinalalala ang pag-aalalang ito ng posibilidad na alisin ng AI ang napakaraming trabaho habang mas nagiging malawak ang paggamit nito.

Sa pandaigdigang eksena, nagpapatuloy ang digmaan sa pagitan ng Russia at Ukraine nang walang anumang kasunduan sa isang tiyak na mapayapang solusyon. Bagaman kamakailan ay nagkasundo ang Israel at Hamas sa tigil-putukan at ilang iba pang probisyon, ang sitwasyon sa Israel at sa Gitnang Silangan sa pangkalahatan ay nananatiling madaling masindiha na pinagmumulan ng posibleng gulo, pag-atake, at posibleng pagbabalik ng ganap na digmaan. Dagdag pa rito ang lumalalang antisemitismo sa maraming bansa, dahil mas lalo nang sinisisi ng mga tao at mga bansa ang Israel sa maraming suliraning kinahaharap ng bahaging iyon ng mundo. Patuloy na kumikilos ang mga teroristang organisasyon sa iba't ibang bahagi ng mundo, na nagdudulot ng takot sa marami kung kailan at saan maaaring maganap ang susunod na pag-atake. Ang mga ito, kasama ng maraming iba

pang ebidensya ng lumalalang kaguluhan sa mundo habang papalapit tayo sa 2026, ay tiyak na nagpapaalala sa mga salita ni Pablo, "Sa mga huling araw ay magkakaroon ng mapanganib na mga panahon." (2 Timoteo 3:1) Gaano kahalaga para sa mga Kristiyano, samakatuwid, na lalo nating kilalanin ang pangangailangan na isuot ang buong baluti ng Diyos at panatilihin ang ating determinasyon na makipaglaban sa mabuting laban ng pananampalataya. 1 Timoteo 6:12

Araw-araw na Paalala

Maraming estudyante ng Bibliya ang pamilyar sa pagbasa ng "My Morning Resolve," na naging isang kahanga-hangang pinagkukunan ng araw-araw na tulong at paghihikayat para sa maraming Kristiyano. Ipagpatuloy natin ang paggalak sa kahanga-hangang lawak ng mga biyaya nito habang nagsusumikap tayong tiyakin ang ating panawagan at halalan. Isinasama namin ito rito bilang paalala ng ating responsibilidad at pribilehiyo na muling ipahayag ang ating mga pangako sa Panginoon ngayon at sa buong Bagong Taong nasa unahan

natin.

Ang Aking Panata sa Umaga

Ang pinakaunang iniisip ko ay sana'y maging, "Ano ang ibibigay ko sa Panginoon para sa lahat ng kagandahang-loob niya sa akin? Ibibigay ko ang tasa ng kaligtasan at tatawag sa pangalan ng Panginoon [para sa biyayang tutulong]. Tutuparin ko ang aking mga panata sa Kataas-taasan." Awit 116:12-14

Bilang pag-alala sa banal na panawagan, "Tipunin ninyo sa akin ang aking mga banal; ang mga nakipagtipan sa akin sa pamamagitan ng hain" (Awit 50:5), nagpasya ako na sa pamamagitan ng tumutulong na biyaya ng Panginoon ay tutuparin ko ngayong araw, bilang isang banal ng Diyos, ang aking mga panata, na ipagpapatuloy ang gawain ng paghahain ng laman at ng mga interes nito, upang makamtan ko ang Makalangit na mana sa pakikipagmana kasama ang aking Manunubos.

Pagsusumikapan kong maging payak at taos-puso sa lahat.

Hindi ko hahangad na paluguran at parangalan ang sarili, kundi ang Panginoon.

Mag-iingat akong parangalan ang Panginoon sa pamamagitan ng aking mga labi, upang ang aking

mga salita ay maging malinamnam at pagpapalain sa lahat.

Sisikapin kong maging tapat sa Panginoon, sa Katotohanan, sa mga kapatid at sa lahat ng aking nakakasalamuha, hindi lamang sa malalaking bagay, kundi pati na rin sa maliliit na bagay ng buhay.

Ipinagkakatiwala ko ang aking sarili sa banal na pangangalaga at sa mapagprobidensyang pamamahala ng lahat ng aking kapakanan para sa aking pinakamataas na kabutihan, hahanapin ko hindi lamang ang pagiging dalisay ng puso, kundi ang itaboy ang lahat ng pagkabahala, lahat ng pagkadismaya, at lahat ng panghihina ng loob.

Hindi ako magrereklamo o magdadalamhati sa maaaring pahintulutan ng probidensya ng Panginoon, sapagkat,

"Matibay ang tiwala ng pananampalataya sa Kanya, anuman ang mangyari."

Pag-aaral ng Bibliya

Aralin para sa Enero 4

Pagpupukaw sa Katuwiran

Pangunahing Talata: "Kung sasabihin nating wala tayong kasalanan, linoloko natin ang ating sarili, at ang katotohanan ay wala sa atin. Kung ipagtapat natin ang ating mga kasalanan, siya ay tapat at makatarungan upang ipatawad sa atin ang ating mga kasalanan, at linisin tayo mula sa lahat ng kasamaan."

1 Juan 1:8,9

Piniling mga Kasulatan:

1 Juan 1:5-10; 2:1-8

Naniniwala ang mga iskolar na ang liham na ito ay naisulat bandang taong 90 A.D. Noon ay nakamit na ng Kristiyanismo ang malaking katanyagan, at ang mga mananampalataya ay nakalatag na sa buong mundong Hentil. Maraming bagay sa Kristiyanismo ang nagustuhan ng mga Griyegong pilosopo noon. Gayunpaman, sinikap nilang pagsamahin dito ang kanilang mga paganong pilosopiya, at marami ang naging tinatawag na "Kristiyanong pilosopo." Ito, ayon sa babala ng Apostol Pablo, ay "paglalaban sa

mga kaisipan na maling tinatawag na kaalaman." 1
Timoteo 6:20

Isinulat ang liham ni Juan upang patatagin ang mga Kristiyano laban sa mga mapaminsalang aral ng mga pilosopo. Hinikayat n a nina Hesus at ng mga apostol, at ituring na mga kasinungalingan ang mga aral na pilosopiyang ito. Ang lahat ng ganoong mga huwad na guro ay dapat ituring na mga kinatawan ng "maraming antikristo," o mga kalaban ni Cristo, na binabalaan ni Apostol Juan na "nasa mundo na ngayon." 1 Juan 2:18

Ang layunin ni Juan sa pagsulat ng liham na ito ay pukawin sila sa katuwiran: "Sinatulat ko sa inyo, mga munting anak, sapagkat ipinatawad sa inyo ang inyong mga kasalanan dahil sa kaniyang pangalan. Sinatulat ko sa inyo, mga ama, sapagkat nakilala ninyo ang nasa pasimula. Sinasalaysay ko sa inyo, mga kabataang lalaki, sapagkat tinalo ninyo ang masama. Sinasalaysay ko sa inyo, mga munting anak, sapagkat nakilala ninyo ang Ama. Sinasalaysay ko sa inyo, mga ama, sapagkat nakilala ninyo ang mula pa sa pasimula. Sinasalaysay ko sa inyo, mga kabataang lalaki, sapagkat kayo'y malalakas, at ang salita ng Diyos ay nananahan sa inyo, at tinalo ninyo ang masama." 1 Juan 2:12-14

Noong isinulat ito, matanda na si Apostol Juan. Naging napakalambot ng kanyang pag-uugali dahil sa kanyang mga karanasan at kaya't malambing siyang nakipag-usap sa mga hinog na mananampalataya at sa mga bagong sumampalataya. Nais niyang maunawaan nila ang mahalagang tungkulin ng pag-iwas sa kasalanan, ng patuloy na pagmanatili sa pag-ibig ng Diyos, at sa gayon ay lumago sa pag-uugaling Kristiyano.

Isang kapansin-pansing katotohanan na ang karamihan sa mga Kristiyano ay hindi kailanman nararanasan ang kabuuang kagalakan, kapayapaan, at biyaya na maaari sanang pag-aari nila. Marami ang nasisiyahan na sa mga unang prinsipyo ng doktrina ni Cristo, at bilang mga "sanggol," ay hindi nagpapatuloy tungo sa ganap na pag-unlad ng mga prinsipyong ito sa pamamagitan ng sakripisyo at paglilingkod. (1 Corinto 3:1). Hinangad ni Juan na pukawin ang isipan at puso ng mga mananampalataya upang pahalagahan at magamit nila ang kanilang mga pribilehiyo kay Cristo, upang sa gayon ay lumago at umunlad sila sa kaniya.

"Ang "nasa pasimula pa," na aming narinig, na aming nakita ng aming mga mata," mula sa pagsisimula ng ministeryo ni Jesus, ang siyang patotoo ni Juan. (1 Juan 1:1). Siya, at ang iba pang mga apostol, ay nakita ang Cristo sa kanyang buhay at sa kanyang

kamatayan; nakita nila siya pagkatapos ng kanyang muling pagkabuhay; alam nilang totoo ang mga bagay na ito. Nagdusa ang mga apostol ng pagkawala ng lahat ng bagay sa pagpapangaral ng salita ng Katotohanan. Filipos 3:8

Ang patotoo na pinagbatayan ng pananampalatayang Kristiyano ay hindi mula sa tao, kundi mula sa Diyos. Wala nang patotoo ang tao tungkol sa bagay na ito na karapat-dapat pakinggan hanggang sa magsalita ang Diyos, una sa pamamagitan ni Jesus, at pagkatapos ay sa mga apostol. Dahil nakita at nakilala nila si Jesus, atin natin ang kanilang tiyak na patotoo, at ang kanilang "patotoo ay totoo." Juan 21:24

Ang Parabula ng Anak na Ligaw

Pangunahing Talata: "Sapagkat ang anak kong ito ay patay, at muling nabuhay; siya'y nawala, at nasumpung. At sila'y nagsaya."
Lucas 15:24

Piniling Kasulatan:
Lucas 15:11-24

Ang parabula ng maluho na anak ay nagsisimula sa mga salitang ito: "May isang lalaki na may dalawang anak na lalaki. Sinabi ng nakababatang anak sa kanyang ama, 'Ibigay mo sa akin ngayon ang bahagi ko sa iyong ari-arian bago ka mamatay.' Kaya't pumayag ang kanyang ama na hatiin ang kanyang kayamanan sa pagitan ng kanyang mga anak. Ilang araw pagkatapos, tinipon ng nakababatang anak ang lahat ng kanyang mga pag-aari at lumipat sa isang malayong lupain, at doon niya nasayang ang lahat ng kanyang pera sa maluhong pamumuhay. Nang malapit nang maubos ang pera niya, nagkaroon ng matinding taggutom sa lupain, at siya'y nagsimulang magutom." Lucas 15:11-14

Ang parabulang ito ay naglalarawan sa pangkalahatan ng pakikitungo ng Diyos sa buong sangkatauhan. Ang nakababatang anak, na tumanggap ng marami mula sa kanyang ama, ay iniwan ang bahay ng kanyang ama at nasayang ang lahat ng kanyang natanggap, ginastos ito sa "mga p " at maluhong pamumuhay. Sa pag-iwan niya sa mga pribilehiyo ng bahay ng kanyang ama, inilalarawan niya ang lahat ng mga nahulog sa kasalanan at naging "patay sa mga paglabag at kasalanan." Efeso 2:1; Roma 3:23

Matapos mapagtanto ang kanyang paglayo sa tamang landas, mapagkumbabang bumalik ang nakababatang anak sa kanyang ama. Sinabi niya: "Babalik ako sa aking ama at sasabihin, Ama, nagkasala ako laban sa langit at sa iyo, at hindi na ako karapat-dapat na tawaging anak mo. Pakiusap, tanggapin mo ako bilang isang upahang lingkod. Kaya't umuwi siya sa kanyang ama. At habang malayo pa siya, nakita siya ng kanyang ama na papalapit. Puno ng pag-ibig at habag, tumakbo ang ama sa kanyang anak, niyakap siya, at hinalikan." Lucas 15:18-20

Napagtanto ng pasaway na anak ang kanyang mga pagkakamali at bumalik sa kanyang ama, na malugod siyang tinanggap. Para sa ama, siya ay parang patay habang siya ay malayo. Gayunpaman,

siya ay muling nabuhay nang kusang-loob siyang bumalik. Gaano kaluwalhati ng pagpapakita nito sa atin ng mga sukat at saklaw ng pag-ibig ng Diyos. Sa pagbibigay ng parabulang ito, hinangad ni Jesus na magkaroon ang kanyang mga tagapakinig ng isang halimbawa ng kabutihan at pag-aalaga ng Diyos sa kanyang hangarin na mabawi ang naliligaw na lahi ng sangkatauhan. Tunay nga, ang lahat ay nawala dahil sa kasalanan ni Adan, ngunit ang lahat ay magkakaroon ng pagkakataon para sa buhay sa pamamagitan ni Cristo. "Sapagkat kung paanong sa pamamagitan ng tao dumating ang kamatayan, sa pamamagitan din naman ng tao dumating ang muling pagkabuhay ng mga patay. Sapagkat kung paanong sa Adan namatay ang lahat, s , gayon din naman sa Cristo'y bubuhayin ang lahat." 1 Corinto 15:21,22

Sa isa pang aral mula sa parabula na ito, ang ama ay kumakatawan nang mabuti kay Jehova na Diyos; ang panganay na anak ay naglalarawan sa tapat na mga lingkod at mga propeta ng Israel sa Lumang Tipan; at ang bunsong anak ay kumakatawan sa natitirang bahagi ng bansa na higit na nahilig sa sariling kalooban at pagmamalabis kaugnay ng banal na batas. Dahil tinanggihan ng bansang Israel sa kabuuan si Jesus bilang kanilang Mesiyas at ipinako Siya sa krus, tinanggihan din sila ng Diyos.

Sinabi ni Jesus, "Narito, ang inyong bahay ay iniwan sa inyo na wasak." Mateo 23:38

Tulad ng pasaway na anak, gayon din, babalik ang Israel sa ganap na pabor ng Diyos. "At sa gayon ay maliligtas ang buong Israel. Gaya ng sinasabi ng mga Kasulatan, Mula sa Jerusalem ang magliligtas, at siya ang mag-aalis ng pagsuway sa Israel. At ito ang aking tipan sa kanila, na aalisin ko ang kanilang mga kasalanan. ... Sapagkat ipinailalim ng Diyos ang lahat sa pagsuway upang siya'y magkawanggawa sa kanila. Kay lalim ng kayamanan ng karunungan at kaalaman ng Diyos! Kay hindi matalunton ng kaniyang mga hatol, at kay hindi matagpuan ng kaniyang mga daan." Roma 11:26-33

Ang Pariseo at ang Maningil ng Buwis

Pangunahing Talata: "Sinاسب ko sa inyo, ang taong ito'y umuwi sa kaniyang bahay na naging matuwid kaysa sa iba: sapagkat ang sinumang magpapasikat sa kaniyang sarili ay ipapababa; at ang sinumang magpapakumbaba sa kaniyang sarili ay itataas."
Lucas 18:14

Piniling Kasulatan:
Lucas 18:9-14

Ang mga Pariseo ay itinuturing na isang napakareligiyosong uri sa mga Hudyo. Sila ay deboto, kahit sa panlabas, at napakatigas sa pagsunod sa kanilang mga tradisyon. Gayunpaman, sa kalooban, gaya ng sinاسب sa atin ng Panginoon, bilang isang grupo ay malayo sila sa tama. "Kahabag-habag sa inyo, mga eskriba at Pariseo, mga hipokrito!" Si Jesus, dahil nababasa Niya ang kanilang mga puso, ay may kakayahang magbigay ng karagdagang pahayag na sila ay parang mga sepulkro, na maputing-maputi sa labas ngunit sa loob ay puno ng kasiraan. Mateo 23:27

May mga katulad na grupo sa Kristiyanismo ngayon – yaong sa panlabas ay moral, napaka-partikular, eksakto, maselan, ngunit hindi kaaya-aya sa Panginoon. Ipinagmamalaki nila ang kanilang katuwiran at hindi nila napagtatanto na kahit na sila ay hindi gaanong bulok sa kalikasan kumpara sa iba, wala silang maipagmamalaki. Sila, tulad ng buong sangkatauhan, ay malayo sa pagiging perpekto. "Walang matuwid, wala, ni isa man. ... Sila'y lahat lumihis." (Roma 3:10-12). Ang parabula ng ating aralin ay naglalayong ipakita na ang Diyos ay tumitingin nang may higit na simpatiya at habag sa mas makasalanang tao, na mapagkumbaba at kinikilala ang kanyang kalagayan, kaysa sa moral na mas mabuting indibidwal, na mayabang sa kanyang inaakalang katuwiran.

Nagsimula ang parabula, "Dalawang lalaki ang umakyat sa templo upang manalangin; ang isa ay Fariseo, at ang isa naman ay maniningil ng buwis. Ang Fariseo ay nakatayo at nanalangin sa kaniyang sarili sa ganitong paraan, 'Diyos ko, pinasasalamatán kita na hindi ako tulad ng ibang tao, mga salarin, mga di-matuwid, mga mangangalunya, o kahit tulad ng maniningil ng buwis na ito. Nagaayuno ako nang dalawang beses sa isang linggo, nagbibigay ako ng ikapu sa lahat ng aking pag-aari.'" (Lucas 18:10-12). Ang mayabang na Pariseo ay malinaw na, sa maraming aspekto, isang

mabuting moral na tao. Gayunpaman, siya ay napakayabang, at ipinagmamalaki niya ang kanyang mga matuwid na gawa. Mabilis din siyang humatol sa iba, isang malinaw na palatandaan ng masamang kalagayan ng puso.

Ang isa pang tauhan sa parabula – isang publikano, o maniningil ng buwis – ay mula sa mababang uri at karaniwang kinamumuhian ng mga tao. Marami siyang kahinaan at makasalanang kapintasan, ngunit naunawaan niya ang kanyang kalagayan. "Ang publikano, na nakatayo sa malayo, ay hindi man lang itinaas ang kanyang mga mata sa langit, kundi pinukpok ang kanyang dibdib, na nagsasabing, 'Diyos ko, maawa ka sa akin na makasalanang.'" Lucas 18:13

Ang lahat ng Kristiyano, dahil sa kanilang relasyon sa Diyos, ang pagtakip sa kanilang mga kasalanan, ang pagsilang ng Espiritu, at ang nagpapatuloy na gawaing pagbabago sa kanilang mga puso, ay may lahat ng dahilan upang magpasalamat sa Panginoon. Gayunpaman, wala silang dapat ipagmalaki, o gaya ng sinasabi ni Apostol Pablo, "Sino ang nagtatangi sa iyo? Ano ang mayroon ka na hindi mo tinanggap? ...bakit ka nagmamalaki na parang hindi mo ito tinanggap?" 1 Corinto 4:7

Kung, samakatuwid, ang pagkakaiba sa pagitan natin at ng iba ay kinikilala bilang mula sa Panginoon

at sa kaniyang gawa ng biyaya sa atin, sa halip na mula sa ating sarili, ito ang wastong saloobin ng puso. Ang lahat ng may ganitong pagkaunawa ay may wastong dahilan upang magpasalamat sa Panginoon na sa aspetong ito ay sila'y naiiba sa iba. Sa pamamagitan lamang ng Diyos at ng kaniyang Anak, si Cristo Jesus, tayo'y naiiba. "Sapagkat sa biyaya kayo'y naligtas, sa pamamagitan ng pananampalataya; at hindi ito mula sa inyong sarili; kaloob ito ng Diyos; hindi dahil sa mga gawa, upang walang sinumang magmalaki. Sapagkat tayo'y likha niya, nilikha kayo sa kay Cristo Jesus." Efeso 2:8-10

Si Jesus at si Pedro

Pangunahing Talata: "Sa ikatlong pagkakataon sinabi niya sa kaniya, Simon na anak ni Juan, mahal mo ba ako?"

Nasaktan si Pedro dahil tinanong siya ni Jesus nang ikatlong beses, 'Mahal mo ba ako?' Sinabi niya, 'Panginoon, alam Mo ang lahat ng bagay; alam Mo na mahal Kita.'

Sinabi ni Jesus, Pastulan mo ang aking mga tupa."

Juan 21:17

Piniling Kasulatan:

Juan 21:15-19

Sa ating Susi na Talata, tinanong ni Hesus na muling nabuhay si Pedro sa ikatlong pagkakataon kung mahal niya Siya. Ang makarinig ng tanong na ito sa ikatlong beses ay tiyak na nagbalik sa alaala ni Pedro sa tagpo sa Bulwagan ng Paghuhukom ni Caiaphas, nang tatlong beses niyang itinatwa ang kanyang Guro, pati na ang pagsumpa. (Mateo 26:69-75). Tatlong beses na itinanggi ni Pedro ang Panginoon, at ngayon tatlong beses namang hihilingin ng Panginoon na muling patunayan niya ang kanyang debosyon sa Kanya. Sa paggawa nito, matatanggap

ni Pedro ang karagdagang katiyakan ng kanyang ganap na muling pagtanggap sa pagmamahal at pabor ng kanyang Guro. Ang tatlong pagtatanong na ito kay Pedro ang tanging naitalang pagbanggit na bumabalik sa kanyang pagtangga sa Panginoon, na naglilinis sa kanya mula sa anumang karagdagang pagsaway.

Sa tanong Niya kay Pedro, simpleng tinanong ng Panginoon, "Mahal mo ba ako?" Hindi Siya nagalit kay Pedro dahil sa tatlong beses niyang pagkatanggi, kundi nais Niya lamang matiyak ang lalim ng pagmamahal at debosyon ni Pedro. Marahil ay naisip nating dapat munang hingin kay Pedro na humingi ng tawad. Pag-aralan nating mabuti ang aral na ito ng banayad na pagpuna sa iba, sa pamamagitan ng pahiwatig kaysa tuwirang paratang; sa pamamagitan ng pagtatanong tungkol sa kasalukuyang kalagayan ng kanilang puso, kaysa sa nakaraang kalagayan kung saan sila ay maaaring nagkamali. Ang mga tanong ni Jesus kay Pedro ay nagsilbi rin ng mahalagang layunin na labanan ang kanyang hilig na mahalin at paglingkuran ang kanyang pangingisdang negosyo nang higit pa kaysa paglingkuran ang layunin ni Cristo.

Nang tanungin ng ating Panginoon si Pedro ng "Mahal mo ba ako?" sa unang dalawang pagtatanong, ginamit ang salitang Griyego na

"agapao," na nangangahulugang pag-ibig sa pinakamataas nitong anyo—walang pag-iimbot, mapagsakripisyo, at lubos na debosyon, anuman ang kalagayan o gantimpala. Ngayon, sa kanyang ikatlong tanong, ginamit ang salitang Griyego na "phileo," na nangangahulugang pagmamahal na parang sa pamilya, pagmamahal na gaya ng kapatid, at pagkakaibigan. Nalungkot si Pedro rito. Alam niya na minahal niya ang Guro nang may pagmamahal at pagmamalasakit na parang kapatid ngunit napagtanto niyang hindi pa niya naabot ang pinakamataas na anyo ng pagmamahal - ang "agapao."

Isa sa mga pinakakahanga-hangang katangian sa pagkatao ni Pedro ay ang kanyang pagtitiyaga. Kapag nagkamali siya, mabilis siyang nagbabago ng direksyon kapag naipunto ito sa kanya. Nagpakita siya ng pagsisisi na may anumang ulap sa pagitan niya at ng Panginoon na hindi pa lubusang naalis ng kanyang pagsisisi. Alam ni Jesus na dalisay ang puso ni Pedro. Sa halip na pagtagalin ang kanyang nakaraang pagkakamali, ipinaalam niya kay Pedro ang gawaing nais niyang gawin niya. Sa pamamagitan ng paghiling kay Pedro na "pastulan ang aking mga korderong tupa" at "ang aking mga tupa," binibigyang-diin ni Jesus na ang pag-aalaga sa kaniyang kawan, hindi ang pangingisda, ang dapat nang maging hanapbuhay ni Pedro. (Juan

21:15-17). Pinapaalalahanan ng Panginoon si Pedro na dati Niya siyang tinawag upang maging isang "manghuhuli ng tao." Dahil alam Niya na tapat at masigasig pa rin ang puso ni Pedro, muling binigyang-bisa ni Jesus ang tungkuling iyon. Mateo 4:19

Kung ipinagpatuloy ni Pedro ang pangingsda at pinabayaan ang mga tupa ng Panginoon, ang kanyang mga ginawa ay sumasalungat sa kanyang sagot. Ito ay magiging pagmamahal sa salita, ngunit hindi sa gawa at sa katotohanan. Dapat nating matutunan din ang aral ng karanasang ito. Alinsunod sa mga salita ni Jesus, iwanan natin ang mga makamundong layunin at ambisyon at buong pusong maglingkod, tulad ng ginawa ni Pedro, sa pagtugon sa mga pangangailangan ng mga espiritung ipinanganak na tupa, ang ating mga kapatid kay Cristo. 1 Pedro 4:10,11

Ang Marangal na mga Bereano

"Ngayon ang mga Judio sa Berea ay mas marangal ang pag-uugali kaysa sa mga nasa Tesalonica, sapagkat tinanggap nila ang salita nang buong sigasig at sinuri araw-araw ang mga Kasulatan upang makita kung totoo ang sinabi ni Pablo. Dahil dito, marami sa kanila ang naniwala, gayundin ang ilang kilalang babaeng Griego at maraming lalaking Griego."
Mga Gawa 17:11,12

Habang papasok tayo sa isang bagong taon, angkop na panahon ito para sa lahat ng mga mag-aaral ng Bibliya na naghahanap ng Katotohanan na maalala ang kahalagahan ng masigasig na pag-aaral ng Salita ng Diyos. Ang Bibliya ay malawakang kinikilala bilang pinakadakilang aklat sa lahat ng panahon. Ang napakalawak nitong kasaysayan ay umaabot pa sa mismong simula ng kamangha-manghang gawa ng paglikha sa lupa at ng panghuling paghahanda nito bilang tahanan para sa lupaing nilikha ng Diyos. Sa mga pahina nito ay matatagpuan ang napakalakas na ebidensya ng kahalagahan at kahulugan nito para sa sangkatauhan. Sa loob ng

maraming siglo, ito ay tinanggap ng di-mabilang na tao bilang ang banal na inspiradong Salita ng ating mapagmahal na Ama sa Langit, ang dakilang Diyos ng sansinukob.

Ang mga aral at matuwid na prinsipyo ng Bibliya ang nagpapatingkad dito kumpara sa lahat ng ibang aklat, at nananatili itong pamantayan ng katotohanan sa ating makabagong panahon. Ang pangunahing paksa nito ng pagtubos, at ang huling pagbawi ng sangkatauhan mula sa pinsala ng kasalanan at kamatayan, ay matatagpuan sa iba't ibang aklat nito na isinulat ng maraming may-akda sa loob ng mahabang mga siglo. Ito ay nagbibigay-diin sa banal na inspirasyon at layunin ng Bibliya. Nakatuon ang ating pansin sa iba't ibang prinsipyo ng Katotohanan, kung saan ang bawat inspiradong manunulat ay nagkakasundo sa mga isinulat ng iba, ngunit sa ibang panahon at lugar.

Ang Banal na Salita ng Diyos ay tinukoy bilang mismong sulo ng sibilisasyon. Ang mga moral at etikal na aral nito ay higit na nakaimpluwensya sa isipan ng sangkatauhan upang mamuhay nang mas marangal kaysa sa anumang ibang aklat. Ito ay isang halos hindi mauubos na pinagmumulan ng mga mensaheng nagbibigay-inspirasyon at nagpapalubag-loob. Marami ang nakakita sa Bibliya bilang pinagmumulan ng kaaliwan sa panahon ng

kalungkutan. Ang iba ay nakakita ng lakas upang harapin ang mga hindi tiyak na pangyayari sa buhay, habang ang ilan ay lumalapit sa mga aral nito upang makahanap ng katiyakan.

Sa partikular, ang Bibliya ang aklat-aralin ng Kristiyanismo. Ipinapakita nito ang kamangha-manghang plano at layunin ng Langit na Ama sa paglikha ng kaniyang pamilyang tao, at sa kanilang kaligtasan. Ang mensaheng ito ay isinasakatuparan tungo sa isang dakila at pinal na konklusyon na magwawakas sa hinaharap na pamamahala ng maluwalhating kaharian ni Cristo ng kapangyarihan at awtoridad sa buong lupa. Ito, ang Bibliya sa Efeso 3:11 ay nagsasabi, ay "ayon sa plano ng mga kapanahunan," na "inihanda ng Dios para kay Jesucristo na ating Panginoon."

Tungkol sa kamangha-manghang may-akda ng Bibliya at sa kaniyang walang hanggang layunin, isinulat ni David na Salmist: "Ipinapahayag ng kalangitan ang kaluwalhatian ng Diyos; ipinangangasiwa ng kalawakan ang gawa ng kaniyang mga kamay. Araw-araw ay nagbubuhos sila ng pananalita; gabi-gabi ay nagpapahayag sila ng kaalaman. Wala silang pananalita, wala silang mga salita; walang tunog na naririnig mula sa kanila. Ngunit ang kanilang tinig ay umaabot sa buong lupa, ang kanilang mga salita hanggang sa mga

hangganan ng mundo. Sa langit, inihanda ng Diyos ang isang tolda para sa araw. Ito ay parang nobyong lumalabas mula sa kanyang silid, parang kampeong nagagalak na tumakbo sa kanyang karera. Tumataas ito sa isang dulo ng langit at naglilibot hanggang sa kabilang dulo; walang nawawalan ng init nito. Ang batas ng Panginoon ay ganap, nagpapasigla sa kaluluwa. Ang mga tuntunin ng Panginoon ay mapagkakatiwalaan, nagpapatatino sa mga payak. Ang mga tuntunin ng Panginoon ay matuwid, nagpapasaya sa puso. Ang mga utos ng Panginoon ay maningning, nagbibigay-liwanag sa mga mata. Ang takot sa Panginoon ay dalisay, magwawakas magpakailanman. Ang mga hatol ng Panginoon ay matatag, at lahat ng ito ay matuwid. Mas mahalaga sila kaysa ginto, kaysa sa maraming dalisay na ginto; mas matamis sila kaysa pulot, kaysa pulot mula sa pulay." Awit 19:1-10

Pagseserbisyo para sa Pananampalataya

Habang itinatatag ang Maagang Simbahan, malawak ang paglalakbay ng Apostol Pablo at ng kanyang mga kasama upang ipangaral ang Katotohanan sa mga bagong pagano na naging Kristiyano. Tinulungan nila ang mga bagong kapatid sa Cristo na magtatag ng mga kongregasyon para sa pag-aaral, paglilingkod, at pakikipag-isa. Sa pamamagitan ng dakilang karunungan at

probidensiya ng Diyos, naitala ni Lucas, ang historyador at may-akda ng Aklat ng Mga Gawa, ang marami sa mga mahahalagang pangyayaring ito. Mga Gawa 1:1,2; Lucas 1:1-4

Ang kaalaman ng Katotohanan na ipinangangaral nina Pablo at ng iba ay ipinahayag ang plano at layunin ng Langit na Ama para sa sukdulang kaligtasan at pagkakasundo ng kaniyang pamilyang sangkatauhan na may sakit sa kasalanan at naghihirap. (Efeso 1:13; Colosas 1:20; Tito 2:11). Binuksan din ng Banal na Espiritu ng Katotohanan ang daan para sa isang maliit na kawan ng tapat na mga tagasunod ni Cristo upang magsikap para sa makalangit na panawagan at tanggapin ang isang posisyon bilang bahagi ng nobya ni Cristo. Tinitiyak sa atin kaya, "Huwag kang matakot, maliit na kawan; sapagkat kalugud-lugod sa inyong Ama na ipagkaloob sa inyo ang kaharian." Lucas 12:32

Ang mga tapat ay magkakaroon ng pribilehiyo na makibahagi sa kanilang niluwalhating Panginoon sa kaniyang makalangit na kaharian, at maghatid ng mga pagpapala sa lahat ng pamilya sa lupa. (Genesis 22:16-18). Ang maringal na kaayusang ito ay naglalaan din para sa pagkabuhay na mag-uli ng lahat ng nasa kanilang mga libingan—yaong hindi namamalay na naghihintay sa pagtatatag ng darating pang kaharian sa ilalim ng pamamahala ng

Cristo bilang Hari ng Kapanahunan. Juan 5:28,29;
Gawa 24:15; 1 Corinto 15:25,26

Alitan sa Daanan

Sa malawak na paglalakbay ng apostol upang ipalaganap ang magandang balita ng kagalakan, maraming bagong mananampalatayang Kristiyano ang napabilang sa kawan, at napahalagahan ang Katotohanan at pakikipag-isa sa bayan ng Panginoon. Gayunpaman, madalas na sumiklab ang pagkiling at alitan at sinundan si Pablo at ang kanyang mga kasama saan man sila magpunta. May alitan sa pagitan ng mga mahigpit na sumusunod sa pamilyar na mga aral ng Batas ng mga Hudyo, at ng mga nagtuturo ng mga bagong doktrina ni Cristo Jesus. Ang mga aral na ito, sa karamihan ng mga kaso, ay unang narinig ng marami.

Bago ang ating itinatampok na kasulatan, nakatakas sina Pablo at Silas sa gabi upang maglakbay mula Tesalonica patungong Berea. (Mga Gawa 17:10). Nang dumating sila, pinagpala sila ng mainit na pagtanggap na kanilang natanggap sa lokal na sinagoga. Lubos silang humanga sa matinding interes at espirituwal na paglago ng mga kapatid sa kanilang pag-aaral ng Salita ng Diyos, at napansin nila na ito ay naghiwalay sa kanila bilang "mas

marangal" kaysa sa mga nasa kongregasyon sa Tesalonica.

Isang Kahanga-hangang Katangian

Ang salitang "marangal" na ginamit sa pagkakataong ito ay tumutukoy sa kahanga-hangang kalidad ng isip at pagkatao na ipinamalas ng mga kapatid sa Cristo sa Berea nang kanilang siyasatin ang mga Kasulatan. Malinaw na hangarin nila na gawing sarili ang doktrina at mga pagtuturo ng Katotohanan. Ang mas pinahusay na pagbasa ng kasulatang ito ay nagpapalawak sa kaisipan ng pagiging marangal ang pag-iisip, at ganito rin ang pagkakasalin sa ibang bersyon ng Bibliya. Bilang paghahambing, mababasa natin, "Ngayon, ang mga ito ay mas marangal ang pag-iisip kaysa sa mga nasa Tesalonica, sapagkat tinanggap nila ang salita nang may matinding kasigasigan, at araw-araw nilang sinisiyasat ang mga Kasulatan upang makita kung ganoon nga ang mga bagay na ito. Kaya't marami sa kanila ang naniwala, kasama ang ilang kilalang babae at lalaking Griyego." (Gawa 17:11,12). Binibigyang-diin nito ang pagnanais ng mga kapatid na ito, hindi lamang sa araw-araw na paghahanap sa mga Kasulatan, kundi pati na rin sa pagsisikap na suriin at patunayan ang mga ito nang maingat at nang may "malaking sigasig."

Ang Patotoo nina Pablo at Pedro

Pinaalalahanan ni Pablo ang mga kapatid sa simbahan sa Tesalonica: "Subukin ninyo ang lahat ng bagay; talangin ang mabuti." (1 Tesalonica 5:21). Nang sumulat siya sa kaniyang minamahal na kapatid na si Timoteo, hinihikayat siya ng apostol: "Pagsikapan mong maipakita sa iyong sarili na inaprubahan ng Diyos, isang manggagawa na hindi dapat mahiya, na wasto ang paghawak sa salitang katotohanan." (2 Timoteo 2:15). Mamaya ay pinaalalahanan niya, "Manatili sa mga bagay na na inyong naaralan at pinaniwalaan, sapagkat alam ninyo kung kanino kayo tinuruan; at mula pa sa pagkabata ay kilala na ninyo ang mga banal na kasulatan, na makapagpapabuo sa inyo ng karunungan tungo sa kaligtasan, sa pamamagitan ng pananampalatayang nasa kay Cristo Jesus. Ang buong kasulatan, na hininga ng Diyos, ay tunay ngang kapaki-pakinabang sa pagtuturo, sa pamanabala, sa pagwawasto, sa disiplina na nasa katuwiran; upang ang tao ng Diyos ay ganap, na lubos na handa sa bawat mabuting gawa." 2 Timoteo 3:14-17

Sa kanyang unang liham, hinikayat din ni Apostol Pedro, "Kung paanong ang bawat isa ay tumanggap ng biyayang kaloob, gamitin ninyo ito sa paglilingkod sa isa't isa, bilang mabubuting katiwala ng sari-saring

biyaya ng Diyos. Kung may magsalita, magsalita siya bilang mga salita ng Diyos; kung may maglingkod, maglingkod siya mula sa lakas na ibinibigay ng Diyos; upang sa lahat ng bagay ang Diyos ang magpasikat sa pamamagitan ni Jesucristo; na kaniya ang kaluwalhatian at kapangyarihan magpakailanman. Amen." 1 Pedro 4:10,11

Kapag tinanggap nang may wastong saloobin, ang paalala at paghihikayat nina Apostol Pablo, Pedro, at ng iba pa ay nakatulong sa paglinang ng espiritung parang-Kristo sa lahat ng taludtod ng Panginoon mula pa noong Pentekostes. Kabilang dito ang kanilang pagiging maayos na katiwala ng Katotohanan, na isang mahalagang aral na dapat tularan ng lahat ng Kristiyano. Lalo itong totoo ngayon para sa mga nasa , sa mga nabubuhay sa mga huling taon ng "kasalukuyang masamang sanlibutan." Galacia 1:4

Sa Paggunita sa Mga Bagay na Ito

Ang mga kahanga-hangang salita ni Pedro na isinulat halos dalawang libong taon na ang nakalipas ay patuloy na pagpapala sa atin bilang mga tagasunod ni Cristo. Ipinahayag niya, "Palagi kong paaalalahanan kayo tungkol sa mga bagay na ito—kahit na alam na ninyo ang mga ito at matatag kayo sa katotohanang itinuro sa inyo. At nararapat lamang

na patuloy kitang paaalalahanan hangga't ako'y nabubuhay. Sapagkat ipinakita sa akin ng ating Panginoong Jesucristo na malapit ko nang iwanan ang buhay na ito, kaya't magsusumikap akong magpunyagi upang matiyak na palagi ninyong aalalahanin ang mga bagay na ito pagkatapos kong mawala. 2 Pedro 1:12-15

Patuloy na sinabi ng apostol ang mga salita ng Katotohanan na natanggap niya mula sa ating Panginoong Jesus sa kaniyang ministeryo sa lupa. "Hindi kami sumunod sa mga kuwentong likha ng malikot na isipan nang ipahayag namin sa inyo ang kapangyarihan at pagparito [Griyego: presensya] ng ating Panginoong Jesus Cristo, kundi kami ay mga taong nakakita mismo ng kaniyang kaluwalhatian. Sapagkat siya'y tumanggap ng karangalan at kaluwalhatian mula sa Diyos Ama, nang may ganitong tinig na dumating sa kaniya mula sa kaluwalhatianang maningning: 'Ito ang minamahal kong Anak, na sa kaniya ako'y lubos na nalulugod.' At ang tinig na ito na mula sa langit ay aming narinig, nang kami'y kasama niya sa banal na bundok." 2 Pedro 1:16-18

Binigyang-diin pa ni Pedro na tinatanggap natin ang Katotohanan sa pamamagitan ng Banal na Espiritu, ang kapangyarihan at impluwensiya ng Diyos. "Mas lalo pa nating pinagtitiwalaan ang mensaheng

ipinahayag ng mga propeta. Dapat ninyong bigyang-pansin nang mabuti ang kanilang sinulat, sapagkat ang kanilang mga salita ay parang sulo na nagliliwanag sa madilim na lugar - hanggang sumikat ang Araw, at ang Bituin ng Umaga na si Cristo ay sumilay sa inyong mga puso. Higit sa lahat, dapat ninyong maunawaan na walang propesiya sa Kasulatan ang nagmula sa sariling pagkaunawa ng propeta, o sa inisyatiba ng tao. Hindi, ang mga propetang iyon ay ginabayan ng Banal na Espiritu, at nagsalita sila mula sa Diyos." 2 Pedro 1:19-21

Sa kanyang unang liham, nilinaw ni Pedro na ang mga salitang kanyang sinabi ay para sa mga taong inialay nang buong-buo ang kanilang buhay sa Diyos, "Upang ang pagsubok ng inyong pananampalataya, na mas mahalaga kaysa sa gintong nabubulok—bagaman ito'y sinusubok ng apoy—ay magbunga ng papuri at karangalan at kaluwalhatian sa pagpakita [paghayag] ni Jesucristo: Na siya'y hindi ninyo nakita, at inibig ninyo; na siya'y hindi ninyo nakikita ngayong panahong ito, at sa pamamagitan ng pananampalataya ay nagagalak kayo ng kagalakang hindi masabi at puno ng kaluwalhatian: Na makamtan ninyo ang bunga [o resulta] ng inyong pananampalataya, ang kaligtasan ng inyong mga kaluluwa." 1 Pedro 1:7-9

Ang mga salitang ito ng Katotohanan ay hindi ipinahayag sa sinumang iba pa, hindi sa mga propeta noong unang panahon, ni sa mga anghel man. Ipinaliwanag niya, "Tungkol sa kaligtasan na ito ay nagsiyasat at naghanap nang masigasig ang mga propeta, na naghula tungkol sa biyayang darating sa inyo: Sinasiyasat kung ano, o kung anong uri ng panahon ang tinutukoy ng Espiritu ni Cristo na nasa kanila, nang ito'y magpatotoo nang maaga sa mga paghihirap ni Cristo, at sa kaluwalhatian na susunod dito. Na ipinahayag sa kanila na hindi para sa kanilang sarili, kundi para sa atin, ang mga bagay na ngayon ay ipinangangaral sa inyo ng mga nagbalita sa inyo ng ebanghelyo sa pamamagitan ng Espiritu Santo na ipinadala mula sa langit; na hinahangad ding suriin ng mga anghel. Kaya't itali ninyo ang inyong isip, maging matatag kayo, at mag-asa hanggang sa wakas sa biyayang ihahatid sa inyo sa paghayag ni Jesucristo." 1 Pedro 1:10-13

Kabuwasan mula sa Itaas

Ang liham ni Santiago ay pinaniniwalaang isa sa mga pinakamaagang sulatin ng Bagong Tipan. Ipinapakita nito ang mga aral na unang ibinigay sa mga Hudyong naging Kristiyano agad-agad pagkatapos ng pagtatapos ng makalupang ministeryo ng ating Panginoong Jesus. Binibigyang-diin ni Santiago, "Ang bawat mabuting kaloob at

bawat perpektong regalo ay mula sa itaas, at nagmumula sa Ama ng mga ilaw, na sa kaniya'y walang pagbabago, ni anino man ng pag-ikot." Santiago 1:17

Ang Makalangit na Ama ang pinagmumulan ng lahat ng Katotohanan, at sa pamamagitan ng kaniyang Banal na Espiritu ay binibigyan niya ang kaniyang bayan ng pagkaunawa. "Ayon sa kaniyang sariling kalooban, ipinanganak niya tayo sa pamamagitan ng salita ng katotohanan, upang tayo'y maging isang uri ng mga unang bunga ng kaniyang mga nilalang. Kaya nga, mga minamahal kong kapatid, hayaang ang bawat isa ay maging mabilis sa pakikinig, mabagal sa pagsasalita, mabagal sa galit." Santiago 1:18,19

Tungkol sa mga kahanga-hangang probisyon ng Diyos para sa kaniyang bayan, itinuro rin ni Santiago ang kahalagahan ng laging pagiging dalisay at banal ng karunungan ng Diyos. "Ang karunungan nagmumula sa itaas ay una, dalisay; saka mapayapa, magiliw, at madaling makipagkasundo, puno ng awa at mabubuting bunga, walang pagkiling, at walang pagpapanggap. At ang bunga ng katuwiran ay itinatanim sa kapayapaan ng mga nagpapanatag ng kapayapaan." Santiago 3:17,18

Sa mga talata sa itaas, nakatuon ang ating pansin sa katotohanang ang makalangit na karunungan ay

gumagana nang kaayon ng banal na pagkatao. Bagaman ang diwa ng karunungan na nagmumula sa itaas ay mapayapa, hindi inuna ng apostol ang kahalagahan nito kaysa sa kalinisan. Ang tunay na karunungan ay mapayapa lamang kapag ito ay kaayon ng kabanalan at kalinisan. Makakapag-iba lamang ito ng payapa sa mga bagay na banal. Ang kabaitan ay sumusunod sa kalinisan at ito ay mapayapa kapag ito ay pinabanal ng Katotohanan. Nagagalak ang makalangit na karunungan sa pagiging "punô ng awa"; at ang "mabubuting bunga" ay nabubuo sa puso ng mga pinaliwanagan ng karunungan mula sa itaas.

Ang Liwanag ng Katotohanan

Ang Propeta Isaias ay nagsalita tungkol sa liwanag at ang kaugnayan nito sa buhay at sa Katotohanan. Sa paglalahad ng banal na layunin, isinulat niya, "Ihahatid ko ang mga bulag sa daan na hindi nila kilala; papatnubayan ko sila sa mga landas na hindi nila alam: gagawin kong liwanag ang kadiliman sa kanilang harapan, at tuwid ang mga baluktot na bagay. Gagawin ko ang mga bagay na ito para sa kanila at hindi ko sila pababayaan." "Dahil sa Sion, hindi ako mananahimik, at dahil sa Jerusalem, hindi ako magpapahinga, hanggang sumikat ang kanyang katuwiran na parang liwanag, at ang kanyang

kaligtasan na parang nagliliyab na sulo." Isaias 42:16; 62:1

Marami pang ibang kasulatan ang nagbibigay-pansin sa natatanging kaloob ng liwanag. "Nasa iyo ang bukal ng buhay; sa liwanag mo makakakita kami ng liwanag." "Mapalad ang bayan na nakakakilala sa masayang tunog; lalakad sila, O Panginoon, sa liwanag ng iyong mukha." "Ang salita mo'y sulo sa paa ko, at liwanag sa landas ko." "Ang daan ng matutuwid ay parang sumisikat na liwanag, na lalo pang sumaslag hanggang sa ganap na kaarawan." Awit 36:9; 89:15; 119:105; Kawikaan 4:18

Bilang gabay at pananaw na espiritwal para sa mga tagasunod ni Cristo, mababasa natin, "Walang sinuman ang nagpapailaw ng sulo at saka ito itinatago o inilalagay sa ilalim ng bangkito. Sa halip, inilalagay ang sulo sa patungan, upang makita ng lahat ng pumapasok sa bahay ang liwanag nito. Ang mata mo ay parang sulo na nagbibigay ng liwanag sa iyong katawan. Kapag malusog ang iyong mata, ang buong katawan mo ay napupuno ng liwanag. Ngunit kapag s , hindi malusog, ang katawan mo ay napupuno ng kadiliman. Tiyak mong ang liwanag na inakala mong mayroon ka ay hindi pala kadiliman. Kung ikaw ay napupuno ng liwanag, na walang madilim na sulok, ang buong buhay mo ay

magliliwanag, na parang isang malakas na ilaw na pumupuno sa iyo ng liwanag." Lucas 11:33-36

Pagninilay sa Salita ng Diyos

Ang pagmumuni-muni ay tanda ng Kristiyanong pag-uugali ng mga nagsisikap na lumakad sa mga daan ng ating mapagmahal na Ama sa Langit at naninindigan sa Kanyang Salita. Mga siglo bago ipinanganak si Jesus, isinulat ng salmista, "Ang iyong mga utos ang aking kagalakan. Ang mga patotoo Mo ay matuwid magpakailanman; Bigyan Mo ako ng pagkaunawa upang mabuhay ako. Nananaghoy ako ng buong puso; sagutin Mo ako, O Panginoon! lingatan ko ang mga utos Mo. Nananaghoy ako sa Iyo; iligtas Mo ako, At iingatan ko ang mga patotoo Mo. Bumabangon ako bago sumikat ang araw at nananaghoy; inaasahan ko ang salita Mo. Inaabangan ng aking mga mata ang mga bantay sa gabi, Upang mapagnilayan ko ang salita Mo." Awit 119:143-148

Dagdag pa ng salmista, "Mapalad ang taong hindi lumalakad sa payo ng masasama, ni tumatayo sa daan ng mga makasalanan, ni nauupo sa upuan ng mga mang-aaway. Ngunit ang kanyang kagalakan ay nasa batas ng Panginoon; at sa kanyang batas ay nagmumuni-muni siya araw at gabi. At siya ay magiging parang punong itinanim sa tabi ng mga ilog

ng tubig, na nagbubunga ng bunga nito sa takdang panahon; ang kanyang dahon naman ay hindi malalanta; at ang kanyang gagawin ay magtatagumpay." Awit 1:1-3

Sa kanyang liham sa mga kapatid na Hebreo, isinulat ni Apostol Pablo, "Sapagkat ang salita ng Diyos ay buhay at aktibo at mas matalas kaysa anumang tabak na may dalawang talim, at tumatagos hanggang sa paghihiwalay ng kaluluwa at espiritu, ng mga kasukasuan at utak-butong, at may kapangyarihang humusga sa mga kaisipan at layunin ng puso. At walang nilalang na nakatago sa Kanyang paningin, kundi ang lahat ng bagay ay bukas at nahahayag sa mata ng Kanya na ating pakikitunguhan. Kaya't, yamang mayroon tayong dakilang punong-sacerdote na lumampas sa mga langit, si Jesus na Anak ng Diyos, panindigan natin ang ating pagtatapat." Hebreo 4:12-14

Ang Patotoo ni Jesus

Ginawa ni Jesus na malinaw ang katotohanan na siya ay ipinadala upang tuparin ang kalooban at layunin ng Ama sa Langit, at hindi ang sarili niyang kalooban. Ang kanyang mapagkumbabang mga salita ay nakatala sa Ebanghelyo ni Juan, kung saan mababasa natin, "Wala akong magagawa sa sarili ko. Humatol ako ayon sa sinasabi sa akin ng Diyos.

Kaya't makatarungan ang aking paghatol, sapagkat isinasagawa ko ang kalooban ng siyang nagpadala sa akin, at hindi ang sarili kong kalooban. Kung ako'y magpapatotoo para sa aking sarili, ang aking patotoo ay hindi wasto. Ngunit may iba pang nagpapatotoo tungkol sa akin, at tinitiyak ko sa inyo na totoo ang lahat ng sinasabi niya tungkol sa akin." Juan 5:30-32

Nang sinabi ni Jesus, "may iba pang nagpapatotoo tungkol sa akin," tinutukoy niya si Juan na Tagapagbinyag. Siya ang tagapanguna ni Cristo at inihanda ang daan para sa kaniyang ministeryo. "Sa katunayan, nagpadala kayo ng mga tagausisa upang makinig kay Juan na Tagapagbinyag, at ang kaniyang patotoo tungkol sa akin ay totoo. Siyempre, hindi ko kailangan ang mga taong saksi, ngunit sinasabi ko ang mga bagay na ito upang kayo'y maligtas. Si Juan ay parang nagliliyab at nagniningning na sulo, at nasasabik kayo sandali sa kanyang mensahe. Ngunit mayroon akong mas dakilang saksi kaysa kay Juan - ang aking mga aral at ang aking mga himala. Ibinigay sa akin ng Ama ang mga gawaing ito upang tuparin, at pinatutunayan nito na siya ang nagpadala sa akin. At ang Ama na nagpadala sa akin ay siya ring nagpatotoo tungkol sa akin. ...Pinag-aaralan ninyo nang masigasig ang mga Kasulatan dahil inakala ninyo na sa mga ito ay mayroon kayong buhay na walang hanggan. Ang

mga ito nga ang mga Kasulatang nagpapatotoo tungkol sa akin." Juan 5:33-37,39

Pamanang ng mga Bereano

Ang obserbasyon ni Apostol Pablo na ang mga miyembro ng simbahan sa lungsod ng Berea ay mga marangal na mag-aaral ng Bibliya ay isang positibong aral na dapat palaging tandaan ng lahat ng bayan ng Panginoon. Taos-puso nilang pinaniniwalaan ang walang-kamaliang Salita ng Diyos, at binigyang-diin na ito lamang ang tunay na pinagmumulan ng pag-unawa. Lubos nilang pinahalagahan ang halaga at kahulugan nito bilang isang "ganito ang sabi ng Panginoon" bilang pangwakas na patunay sa kanilang pinaniniwalaan.

Muling binabanggit ang ating pambungad na teksto, mula sa ibang salin, mababasa natin ito tungkol sa pamana ng mga kapatid na taga-Berean: "Ngayon, ang mga Hudiyong ito ay mas mabuti ang saloobin at mas marangal kaysa sa mga nasa Tesalonica, sapagkat sila ay ganap na handa at tinanggap at sinalubong ang mensahe tungkol sa pagkamit sa pamamagitan ni Cristo ng walang hanggang kaligtasan sa kaharian ng Diyos nang may hilig ng isip at sigasig, na araw-araw na pinag-aaralan at sinisiyasat ang mga Kasulatan upang makita kung gayon nga ang mga bagay na ito. Marami sa kanila

ang naging mananampalataya, pati na rin ang hindi kakaunting kilalang Griyego, mga babae pati na rin mga lalaki." Gawa 17:11,12